

Fricz Tamás - Meddig tart még ez a cirkusz, Európa?

2013 április 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az Európa Tanács parlamenti közgy?lésének monitoringbizottsága el?z? hét szerdán 21:20 arányban döntött arról, hogy az Európa Tanács parlamenti közgy?lése a soron következ?, júniusi közgy?lésén vegye napirendre a Magyarországgal szembeni monitoringeljárás megindítását.

Az Európa Tanács – mely nem tévesztend? össze az Európai Tanáccsal, mely az Európai Unió egyik f? döntéshozó szerve – jelenleg 47 európai államot tömörít, s ilyen döntésre még nem került sor soha uniós tagállammal szemben. Az Európa Tanács a demokrácia, a jogállam, az emberi és állampolgári jogok helyzetét vizsgálja, s ezek alapján juthat ilyen döntésre, amelyre eddig csak egy-két volt szovjet tagállam esetén került sor.

A döntés tehát súlyos, ugyanakkor viszont szánalmas és nevetséges, s nem feltétlenül ránk, hanem éppen az Európa Tanácsra nézve lesújtó.

Ugyanis vegyük figyelembe, hogyan született ez a példátlan határozat.

El?ször is, a monitoringbizottság ülésén csak az érintettek fele vett részt, s közöttük egyetlen szavazat döntött a monitoringeljárás megindítása mellett. Így tehát, a döntéshozók negyede szavazta meg az eljárás megindítását, a többi vagy tartózkodott vagy nemmel szavazott.

Másodszor, a 21:20-as arány éppen azt mutatja, hogy a bizottság nem tudott egyértelm?en állást foglalni. A magyar jogállammal és a demokrácia állapotával kapcsolatos vélemények totálisan megoszlanak, az egyetlen szavazat, amelyen múlott a döntés, alakulhatott volna másképpen is, ha valaki eljön a bizottsági ülésre vagy éppen távol marad attól. Ez a végtelenül szoros szavazati eredmény éppen azt mutatja, hogy Magyarországról vita van, nem pedig egyértelm? vélemény.

Márpedig egy országgal szembeni monitoringeljárás elindítása valóban komoly és fontos döntés. A határozat viszont éppen azt mutatja, hogy az eljárás megindításához nem adott a konszenzus, s a döntés sokkal inkább Európa megosztottságáról szól, nem pedig Magyarország egyértelm? elítélésér?l.

Harmadszor – és ez a legsúlyosabb – a két jelentéstev? közül az egyik, a cseh Jana Fischerová végül lemondott a tisztségér?l, mondván, hogy a Magyarországról szóló jelentés túlságosan is elfogult lett, méghozzá negatív értelemben.

Ezek szerint a svéd jelentéstev? asszony, a liberális Kerstin Lundgren véleménye és jelentése vált meghatározóvá. Csendben megkérdezném: hogy is van ez? Hogyan lehetséges, hogy két jelentéstev?t – egy liberálist és egy konzervatívot – kirendelnek Magyarország vizsgálatára, majd az a dolog vége, hogy a jelentésen „eluralkodik” a liberális svéd asszony álláspontja, s a cseh hölgy végül nem tud mást tenni, mint hogy lemond a pozíciójáról? Miféle módon zajlanak ezek a vizsgálatok az Európa Tanácsban? Komolyan lehet venni ezek után egy olyan jelentést, amely a két jelentéstev? közül csak az egyik véleményét tükrözi vissza?

Arról már nem is beszélve, hogy a szerdai ülésen egyfajta „általános” határozatot hoztak Magyarországról, s csak másnap, csütörtökön mentek bele a részletekbe. Ez tényleg elképeszt?, állítólag ilyen módon még egyetlen ország esetében sem hoztak döntést a monitoringeljárásról.

A magyar Külügyminisztérium azt is teljes joggal kifogásolta, hogy az Európa Tanács még azel?tt döntött, hogy a Velencei Bizottság, illetve az Európai Bizottság elkészült volna a jelentésével, illetve nem vették figyelembe azt sem, hogy a magyar Országgy?lés jelenleg is dolgozik a negyedik alkotmánymódosítással kapcsolatos jogszabályokon, figyelembe véve az uniótól és máshonnan érkez? kritikákat.

Az Európa Tanács döntése – egyetlen liberális svéd asszony véleményén alapulva – elképeszt?en elhamarkodott, elképeszt?en rosszul id?zített és elképeszt?en antidemokratikus módon hozott döntés, hiszen hogy lehet a két jelentéstev? közül az egyikük véleményét egy az egyben elfogadni és ráadásul „egészen véletlenül” a liberális véleményt? Nyilvánvaló, hogy új eljárást kellett volna indítani új szakért?kkel, hiszen itt az eredmény 1:1 lett.

De mindez nem számít semmit: Európa egyre inkább lejáratja magát, ahogyan szórakozik Magyarországgal; Európa urai egyre inkább egy elitista, beképzelt, öntelt, g?gös és fölényesked? társaságnak t?nnek, akiket már nem lehet igazán tisztelni, mert nincs miért.

Lassan kiderül, hogy Európa urainak tényleg addig vagyunk csak jók, amíg végrehajtjuk az utasításaikat és bólogatunk nekik.

Ám egy ilyen modellt negyven év után már nagyon meguntunk. Éppen a nemzetek közötti egyenl?ség eszméjének jegyében kapcsolódtunk az unióhoz. Nagy kár lenne, ha ez az eszme illúziónak bizonyulna.

mno.hu - Fricz Tamás

Ajánló